

περὶ τῶν ὁποίων λαλεῖ, καὶ ὄχι εἰς τοὺς λόγους. Τὸν χάνεις ἀπὸ τὴν ὄψιν σου· δὲν βλέπεις ἄλλο παρὰ τοῦ Φιλίππου τὰς ἀρπαγὰς. Μεγάλην ἡδονὴν λαμβάνω, ἀναγινώσκων τοὺς δύο τούτους ρήτορας· πλὴν ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἡδύνομαι τόσον εἰς τὴν θαυμαστὴν τέχνην καὶ μεγαλοπρεπῆ ρητορείαν τοῦ Κικέρωνος, ὅσον εἰς τὴν ῥαγδαίαν ἀπλότητα τοῦ Δημοσθένους.—ΦΕΝΕΛΩΝ, κατὰ τὴν μετάφρασιν ΒΑΜΒΑ.

ΗΑΙΚΙΑ ΔΕΝΔΡΩΝ.

ΥΠΆΡΧΕΙ εἰς τὴν Ἀγγλίαν δρύς τις, τὴν ὁποίαν ὑποθέτουν οἱ βοτανολόγοι 1500 χρόνων ἡλικίας. Εἰς τὸ χαμηλότερον αὐτῆς μέρος, εἶναι ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι πῆχεις τὴν περιφέρειαν· ἐντὸς δὲ εἰς τὸ κοῖλον τοῦ στελέχους, πλησίον τῆς γῆς, σχεδὸν δεκατρεῖς.— Ἄλλη τις ἔχει κοιλότητα τόσον εὐρύχωρον, ὥστε μακρὸν χρόνον ἦτο ταύρου τινὸς ἀγαπητὸν καταφύγιον· ἄλλοτε εἴκοσι ἀνθρώποι, νέοι καὶ γέροντες, ἐσκεπάσθησαν ἐντὸς τῆς· καὶ μοσχάριόν τι κλεισθὲν ποτὲ αὐτοῦ, δάμαλις διειτῆς ἐμβῆκε νὰ τὸ βυζάσῃ· ἔμεινε δ' ἀκόμη ἀρκετὸς τόπος ἐντὸς τοῦ στελέχους διὰ ν' ἀμελχθῆ. Τὴν ἡλικίαν ὑποφέτεται τὸ δένδρον τοῦτο χιλιετές.— Ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἰάκωβος ἐπενοῦσε ποτὲ ἀπὸ τὴν Ἀλιέως Ἀρῶν, δεκαεπτὰ μίλια ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου, ἐβῆκεν ἐξ αὐτῆς διδάσκαλός τις καὶ πληθὸς μαθητῶν μὲ δρυῖνους στεφάνους ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ διεσκέδασαν τὸν βασιλέα μὲ λόγον. Ὑπάρχει δὲ καὶ παράδοσις, ὅτι ἐφυλάχθησαν ποτὲ εἰς ταύτην δεκατρεῖς ἄνδρες ἐφιπποί.

Φημιζέται δικαίως εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ Ἀρῶν τῆς Ἀλλονβίλλας, τὸ κάτω μέρος τῆς ὁποίας μετεμορφώθη εἰς παρεκκλήσιον, δύο ἡμισυ ἢ τριῶν πηχῶν τὴν διάμετρον, ἐπιμελῶς στρωμένον καὶ περισιτανιδωμένον, προσφυλαττόμενον δὲ ἀπὸ σιδηρᾶν πύλην. Ὑπεράνω καὶ πλησίον τοῦ ναΐσκου εἶναι μικρὸς κοιτῶν, περιέχων κραββάτιον· φέρει δὲ εἰς αὐτὸν κλίμαξ, ἣτις στρέφεται περὶ τὸ σῶμα τοῦ δένδρου. Καιροὺς τινὰς τοῦ χρόνου ἱερουρεῖται ἡ θεία λειτουργία εἰς τὸν ναΐσκον τοῦτον. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ στελέχους εἶναι κτισμένον κωδωνοστάσιον, ἐπάνωθεν τοῦ ὁποίου στέκει σιδηροῦς σταυρός. Ἡ δρύς αὕτη πρέπει νὰ ἴδῃ τοὺλάχιστον ὀκτακόσια ἢ ἑνεακόσια θέρη.

Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΟΠΤΑΣΙΑ.

ἘΘΕΛΟΘΡΗΣΚΟΣ τις, κατὰ τὴς πρώτης αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκλεξεν ὡς κατοικίαν αὐτοῦ σπήλαιον τι τῆς Ἄνω Αἰγύπτου, ὅπου ἔργον

μοναδικὸν εἶχε νὰ προσεύχεται πρωΐ, μεσημέριον, καὶ ἐσπέρας, νὰ τρώγῃ ἀπὸ τοὺς φοίνικας δένδρων τινῶν εἰς τὴν γειτονίαν, καὶ νὰ πίνῃ ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ Νείλου. Ἰκανὸς καιρὸς ἐπέερασε τοιουτοτρόπως· ἀλλὰ, τέλος πάντων, ἐβαρύνθη τὴν ζωὴν ὁ ἐρημίτης, καὶ ἤρχισε νὰ δέεται προθυμότερα.

Μίαν τῶν ἡμερῶν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, ἔπεσεν εἰς ὕπνον βαθύν, καὶ ἶδεν εἰς τὸνειρον αὐτῷ ἄγγελον, ὅστις τὸν ἐπρόσταξε νὰ σηκωθῆ, νὰ κατακόψῃ ἐν ἀπὸ τὰ πλησίον δένδρα, καὶ νὰ κατασκευάσῃ σχοινίον ἀπὸ τὰς ἴνας του· μετὰ τὴν τελείωσιν δ' αὐτοῦ, ὁ ἄγγελος ἤθελε τὸν φανῆν πάλιν. Ὁ ἐρημίτης ἐξύπνησε, καὶ πάραυτα ἐβάλθη εἰς τὸ νὰ ὑπακούσῃ τὴν ὀπτασίαν.

Πολλὰς ἡμέρας περιήρχετο ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ζητῶν ἄξινην· κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς ὁδοπορίας αἰσθάνετο εὐδαιμονέστερος παρ' ὅσον εἶχε σταθῆν διὰ πολλὰ ἔτη. Αἱ προσευχαί του ἦσαν τώρα σύντομοι μὲν καὶ ὀλίγαι, ἀλλ' ἀναμφιβόλως πλέον εὐπρόσδεκτοι, ἐπειδὴ ἦσαν πλέον ἐνθερμοὶ καὶ ἐγκάρδιοι.

Ἐπιστρέψας ἀπὸ τὴν ζήτησιν τῆς ἄξινης, κατέκοψε τὸ δένδρον, καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ ἐπιμελείας ἠτοίμασε τὰς ἴνας πρὸς κατασκευὴν τοῦ σχοινίου· ὕστερον δὲ ἀπὸ καθημερινὴν ἐνασχόλησιν διαφόρων ἐβδομαδῶν, ἐτελείωσε τὸ προσταχθέν.

Ὁ ἄγγελος ἐφάνη πάλιν τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὸν ἐρημίτην, ὡς ὑπεσχέθη, καὶ τὸν ἐμίλησεν οὕτω· Ὅρα δὲν βαρύνεσαι πλέον τὴν ζωὴν, ἀλλ' εἶσαι εὐδαίμων. Ἐξέυρε λοιπὸν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔγινε δι' ἐργασίαν· εἶναι δὲ χρέος του καὶ ἡ προσευχὴ τὸ ἐν, ὡς καὶ τὸ ἄλλο, εἶναι οὐσιώδεις εἰς τὴν εὐδαιμονίαν του. Σηκώσου τὸ πρωΐ, λάβε τὸ σχοινίον, περιζώσου μὲ αὐτὸ, καὶ ἐξέλθε εἰς τὸν κόσμον· ἄς σοῦ ἦναι δὲ πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ τί ζητεῖ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις θέλει νὰ εὐδαιμονῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΥΡΙ' Α ΤΙΣ, ἐρωτηθεῖσα διατί τόσον ἐνωρίς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, Ἰδοὺ, ἀπεκρίθη, μέρος τῆς θρησκείας μου εἶναι νὰ μὴν ἐνοχλῶ τὴν θρησκείαν τῶν ἄλλων.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ τινὲς ἄθεοι, ἐπειδὴ πρῶτον ὑποπίπτουν εἰς τὴν κακοήθειαν· καὶ ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπειδὴ μισοῦν νὰ ὑπακούωσι τὰς ἐντολάς του.

ΚΑΜΝΟΜΕΝ νόμους, ἀλλ' ἀκολουθοῦμεν τὴν συνήθειαν, εἶπεν Ἀγγλὶς· περίημος.